

Ιδευτές της Η. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
Ιδιοκτήται — κληρονόμοι
Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
Εκδότης:
ΝΙΚ. Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΙΓΑΙΟΥΝΤΗΣ
ΘΕΟΧ. Κ. ΣΙΩΖΟΣ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1930

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΤΗΤΟΥ

ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΩΤΗΡ

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ Κ.Κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Χρυσορροοδίζει ἡ ἀνατολὴ τῆς κοσμοῦ στο-
ρικῆς ἡμέρας. Τῆς ἡμέρας ἐκείνης, κατὰ τὴν
ὅ τοι ἀνέφανε ωράθη κατὰ τρόπον πανηγυρικὸν
τὸ ἔνδιαιφέρον τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς πορείας
καὶ τῶν πεπρωμένων τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.
· Ἡ ἀλαζονεία δμως καὶ ὁ νεοπλουτικὸς ἐπι-
στημονισμός, παρασύρουν πολλοὺς ἐπισήμους
καὶ ἀσήμους, ὡρίμους καὶ νέους νὰ μὴ κατα-
λοβαίνουν τὸ βαθὺ νόημα τοῦ θείου τούτου
γεγονότος. Οὕτε καταδέχονται κανν νὰ τὸ ἀ-
ναφέρουν. Δὲν ἡμποροῦν δμως νὰ ἀγνοήσουν
τὸ βάραθρον, ποὺ ἥνοιξε μεταξὺ δύο κόσμων.
Δὲν ἡ ιποροῦν νὰ ἀγνοήσουν, δι τὸ ἄλλην χρο-
νολογίαν εἰναι ὑποχρεωμένοι τὰ χρησιμοποιή-
σουν, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς πορείας καὶ
τῶν συμβάντων τοῦ ἀρχαίου κόσμου, καὶ ἄλ-
λην χρονομέτρησιν νὰ κάνουν εἰς τὴν πορείαν
τῆς ίστορίας μετὰ τοῦ Θείου Βρέφους τὴν ἐμ
φάνισιν. Τὸ πρὸ Χριστοῦ καὶ μετὰ Χριστὸν
τὸ χρησιμοποιοῦν οἱ Χριστιανοὶ καὶ ἀλλόθρε
σκοι, ἔνθεοι καὶ ἄδεοι, φίλοι τοῦ Χριστοῦ
καὶ ἐμπαθεῖς διώκται του. Εἰναι ὁργανικὰ
συνδεδεμένη ἡ θεία γέννησις μὲ τὴν πορείαν
τῆς ίστορίας. Καὶ τοῦτο, διότι ὁ Χριστὸς δὲν
ἐνεφανίσθη ὡς ἔνας κοινωνικοπολιτικὸς ἀνα-
μορφωτῆς μιᾶς ὡρισμένης ἐποχῆς, ὥστε μὲ τοῦ
καιροῦ τὸ πέρασμα νὰ παληώσῃ. Ἀλλὰ ἥλθε
μὲ τὸν τίτλον τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ τὰς φθορο-
ποιοὺς δυνάμεις τοῦ κακοῦ. Καὶ ἐρ' δσον οὐδὲ
κακὸν εὑρίσκεται πάντοτε ἐν δράσει, εἰναι
πάντοτε ἐπίκαιρος καὶ ὁ σημερινὸς ὁ Χριστός.
Πάντοτε τοῦ ἀνήρει ὁ τίτλος τοῦ Σωτῆρος.
Τοῦ ἀνήκει καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνος μόνος δὲν ἐπι-
τρέπει συμβιβασμὸν μὲ τὸ κακόν. Καὶ ἐπειδὴ
ὅσοι δυνατὰ τὸν πιστεύουν, τὸν ἀγαποῦν τοῦ
γίνονται δικοί του, μόνον ἐκεῖνοι νικοῦν καὶ
καταλύουν τὴν πανίσχυρον καὶ ἀκαταίκητο
ἄλως δικτατορίαν τοῦ κακοῦ. Διατὶ δμως αὐ
τὴ ἡ ἀδυναμία, τοῦ λεγομένου χριστιανικοῦ
κόσμου, νὰ ἐννοήσῃ δι τὸ Χριστὸς εἰναι Σω-

τήρος; Δὲν αἰσθάνονται οἱ ἄνθρωποι πόσον ὁ δυνηθαὶ εἶναι αἱ πληγαὶ ποὺ ἀνοίγει τὸ κακόν; Δὲν ἡμποροῦν νὰ καταλάβουν ἐπιτέλους, ὅτι ἡ αἰτία δλων τῶν τραγωδιῶν, ἀτομικῶν, οἱ κογενειακῶν, κοινωνικῶν, διεθνικῶν εἶναι τὸ ἡθικὸν κακὸν κατὰ μέγα ποσοστόν; "Ισως γαί. "Ισως ὅμως καὶ ὅχι. Διότι τὸ κακὸν ἔξει αὐτόμενονάπὸ τὴν πλευράν τοῦ δεδομένου εἰς την ύπηρρεοίαν τοῦ κακοῦ, παρουσιάζεται μὲ προσωπεῖον ἔξοχῶς ἐλκυστικόν. Αἰσθάνεται ἵκανοποίησιν ὁ κάμνων τὸ κακόν, ὁ δοσμένος εἰς τὴν ἀμαρτίαν. Βεβαίως πάντοτε ὁ ἐπίλογος τῆς δράσεως αὐτῆς εἶναι κατασφετικός. Ἀλλὰ δὲν τοὺς φοβίζει. Ἀξίζει τὴν θυσίαν. Βεβαίως δὲν τοὺς φοβίζει ὁ ὅλευθρος, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει φθάσει. "Οταν ὅμως φθάση; Τότε καταλαβαίνουν πόσον ἐπλανήθησαν. Τότε καταλαβαίνουν πόσον νηπιωδῶς καὶ ἀπερισκέπτως ἐφέρθησαν. Ἀλλὰ τὸ δρᾶμα εἶναι, ὅτι καὶ ἄνγλυτώσουν, πάλι τὴν ἴδια πορείαν θὰ ἀκολουθήσουν. Πρέπει νὰ τὸ εἴπωμεν. Δι' ὄλιγοντος εἶναι ὁ Χριστιανισμός. Διότι οἱ ὄλιγοι ἔχουν δυναμισμὸν ψυχικόν. Οἱ ὄλιγοι ἔχουν αἰσθητήρια λεπτὰ διὰ νὰ ἐπιδιώκουν τὰς ψυχῆς καὶ εὐγενεῖς τέρψεις ποὺ προσφέρει ὁ Χριστός. Ὁλίγοι ἡμποροῦν ιὰ ἐννοήσουν, ὅτι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μέσα μας. "Οτι ταυτίζεται μὲ τὴν καθαρὰν συνείδησιν, τὴν ἀιένοχον ψυχήν, τὴν ἐσωτερικὴν αἰσθησιν τῆς ἀκακίας καὶ ἀθωότητος, τὸ εύχαριστον κατάλοιπον ποὺ ἀφήνει μέσα μας ἡ ἐνέργεια μιᾶς καλῆς καὶ ἔξοχου πράξεως ἀνθρωπιᾶς. Τὴν σωτηριώδη δξίαν τοῦ Χριστοῦ τὴν καταλαβαίνει κανείς, ἀν δέση τὸν ἔαυτό του εἰς τὴν δέσιν τοῦ ὑφισταμένου τὴν κακοποιὸν δρᾶσιν τῶν δαιμονοποιημένων ἀνθρώπων. Πρέπει νὰ είναι νεκρὸς διὰ νὰ μὴ αἰσθάνεται τὸ κακόν, ποὺ ἔκσπα ἐναντίον του, ώ; είδος δηλητηρίου, ως αίματηρά μαστί φασι. ως καλορκο-

νισμένη μάχαιρα, ποὺ είσχωρεῖ εἰς τὸ σῶμα του καὶ ξεσχίζει σάρκας, ώς φρικωδεῖς ὅργανον ἀιγυνούς καὶ βασανισμοῦ. Καὶ ἄν τώρα εἰναι δυνατὸν νὰ εὐρεθῇ κάποιος, ποὺ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ σωφρονίζῃ τοὺς ἀνθρώπους, ιὰ τοὺς ἡμερώνη, νὰ τοὺς κάνῃ εὐαίσθήτους, εὔσπλαγχνικοὺς; καὶ οἰκτίρμονας, νὰ μεταμορφώνη τοὺς ἑργάτας τοῦ κακοῦ, εἰς ἑργάτας τοῦ ἀγαθοῦ, αὐτὸς κάποιος δὲν ἀξίζει νὰ λάβῃ τὸν τίτλον τοῦ Σωτῆρος; Ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἔχομεν παραδείγματα πάμπολλα κακοποιῶν, οἱ ὅποιοι γειόμενοι συνειδητοὶ Χριστιανοί, ἔγιναν ἄγγελοι ἀγαθοὶ τοῖνας. Σεῖς κύριοι ἔχθροι τοῦ Χριστοῦ, ἔχετε νὰ μᾶς δείξετε καμίαν τέτοιαν οἰζικὴν μεταμόρφωσιν, γενομένην μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀντιχρίστων φρονημάτων σας; "Αν δὲν ἔχετε, καὶ δὲν ἔχετε, δὲν δικαιοῦθε νὰ ἀρνήσθε ἀπὸ τὸν Χριστὸν τὸν τίτλον τοῦ Σωτῆρος.

"Αν ἔγίνετο ἐκείνος παραδεκτὸς ώς Σωτῆρ, τὰ στρατόπεδα τῆς φρίκης, ποὺ παρουσίασε ὁ χωρὶς Χριστὸν κόσμος, ἡμὲ μιᾶς θὰ ἐγίνοντο στρατόπεδα καλῶν Σαμαρειτῶν. Μπορεῖ τοῦ κόσμου τὰ λάθη νὰ ἔχῃ ἔνας χριστιανός. Δὲν ἔχει ὅμως καρδιὰ θηρίου καὶ ψυχὴν αἴμοχαροῦς κακούργου. "Ἐχει καρδιά, ποὺ διακατέχεται ἀπὸ εὔσπλαγχνία καὶ ἀνθρωπιά. Προτιμᾶ νὰ θανατωθῇ, παρὰ νὰ θανατώσῃ. Εἰς ποίαν ἰδεολογίαν ἡμπορείτε νὰ εὕρετε τοῦτο; "Ολαι αἱ μὴ χριστιανικαὶ ἰδεολογίαι ἔχουν ώς ήθικὴν βάσιν τὸν φινατισμόν, τὴν μισαλλοδοξίαν, τὴν ἔξοντωσιν τοῦ ἀντιφρονοῦντος. Καὶ μόνον ὁ Χριστὸς θέτει ώς βάσιν τὴν ἀγάπην, τὸ «ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθρους ἡμῶν». Ποία ἰδεολογία λοιπὸν είναι ύψηλοτέος; Ποίος ἀξίζει νὰ τιτλοφορῆται Σωτῆρ; "Οσοι διατηροῦν τὰς φρένας σώας τὸ ὄμοιογοῦν: «Καὶ ὅμως είναι Σωτῆρ ὁ Χριστός».

ΤΑ ΚΟΜΜΕΝΑ ΔΕΝΔΡΥΛΙΑ

Σ · ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ τοῦ Ταξιάρχου ἔχορηγήθησαν πρὸ
ἡμερῶν ἀδειες ὅλοτε μῆσεως δενδρυλλίων διὰ τὰ Χρι-
στούγεννα. Ωρισμένοι ἐξ αὐτῶν προέβησαν στὴν κο-
πῆ ἑλάτων καὶ πεύκων καὶ ἐφωδιάσθησαν μὲ δικαιο-
λογητικὰ μεταφορὰς τούτων στὴν ἄνορά.

Σαφνικά διαμηνύεται στούς ένδιαφερομένους διτιάπαγορεύεται ή κοπή καὶ ἐμπορία δεινδρυλλίων· καὶ κατάσχονται ἀπὸ τῆς Δασικὴς τρεῖς χιλιάδες καὶ πλέον κομμένα δενδρύλλια. Οἱ ἄνθρωποι μένουν ἄφωνοι ἀπὸ τὴν τροπὴν αὐτὴν τῶν πραγμάτων. Τρέχουν, παρακαλοῦν, διαμαρτύρονται· ἀλλὰ δὲν ἔπιτυγχάνουν τίποτε.

Μᾶλλον εἰναι πράγματα ἁυτά; Συνιστοῦν ἔνα εὔνομόυμενο καὶ σωστὸν Κράτος; "Ο, τι θέλει κάιει δικαθένας σ' αὐτὸν τὸν τόπον; Τί χρεωστοῦν οἱ ἄνθρωποι αὐτοῦ; νὰ ταλαιπωροῦνται, νὰ ξοδεύωνται, νὰ ἐλπίζουν ἐπὶ ματαίω, νὰ χάνουν τὰ ἡμερομίσθιά τους;" Ισως δὲ ἀκόμη καὶ νὰ διωγθοῦν: ..

‘Η Κοινή Γνώμη είναι περίεργος διά νά δῆ ποια λύσιν θά δώσουν στὸ θέμα αὐτὸ οἱ ἀρμόδιοι καὶ τὸ Κράτος, ποὺ βαρύνονται ἐξ δλοκλήρου μὲ τὴν εὐθύνη τῆς δημιουργηθείσης ἀνωμαλίας.

ΤΙ ΛΕΣΓΕΙ Ο ΕΟΤ:

ΣΤΗΝ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΔΡΑΙ ΕΧΟΥΝ ΔΙΑ

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

λογριασθή από τὸν Ἑλληνικὸν Ὀργανισμὸν Τουρισμοῦ (ΕΟΤ) κατὰ καιρούς δρκεῖες χιλιάδες στρέμματα' περίου 4 500. Ή απαλλος ιωθεῖσα αὐτὴ ἔκτασις, δηναρικαὶ σ' ἄλλα μέρη τῆς Χαϊδεινῆς, παραμένει ἀκόμη τελείως ἀναξιοποίητος.

Τι σκέπτεται σ' ἀλήθεια δ ΕΟΤ; Θά ποιεῖ στὴν
ἀξιοποίησιν τῶν ἐκτάσεων τούτων καὶ πότε; "Εχει
συγκεκριμένα σχέδια ἡ ἀπλώς ἀπαλλοτρίωσεν ἐκτά-
σεις, τις δοποῖες ἵσως ἐν καιρῷ ἔκνεταλλευθῆ;

ΟΙ "ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ,, ΟΙΚΙΣΜΟΙ

ΚΑΙ ΑΛΛΟΤΕ έγραψαμε ότι ήτδ αστόχημα ή κήρυξις ώρισμένων κοινοτήτων της Χαλκιδικῆς ώς παραδοσιακῶν οἰκισμῶν. "Όχι διότι ή ληφίς αὐτοῦ τοῦ μέτρου μᾶς ευδίσκει ἀντιθέτους, ἀλλὰ διά τὴν γενικότητα. τὴν ἀστιστία καὶ τὴν ἔλλειψιν προνοητικότητος. Εἶχαμε ύπογραμμίσει ότι θά δημιουργηθούν σοβαρά προβλήματα σὲ βάρος τῶν κατοίκων τῶν οἰκισμῶν αὐτῶν" ἀλλὰ κανένας δὲν ἔδωσε σημασία.

Σήμερα δύμας, πού οι ἄγάγκες ἔγιναν πιεστικές, προχισαν νὰ ἀντιλαμβάνωνται ἀφοκετοὶ δῆτα τὸ μέτρον

το αύθαίρετο καὶ κολοβό, ἀφοῦ στὴν οὐσία καταδικάζει τὸν ίδιοκτήτης σὲ ἀποχὴ κάθε ἐνεργείας βελτιώσεως, δξιοποιήσεως ἢ ἐκμεταλλεύσεως τῆς περιουσίας τῶν. Μὲ ἄλλα λόγια ἔχομε μία ίδιότευπο μορφὴ ἀπὸ λοτριώσεως οἰκοπέδων καὶ κτισμάτων χωρὶς τὰς νόμους εἰς διατυπώσεις¹ καὶ δίχως ἀποζημίωσιν. Θέλουν νὰ κτίσουν οἱ ἄνθρωποι καὶ συναντοῦν ἄρινσιν.

Τι θά πράξουν τώρα οι άνωμδοι; Θά προσκολληθούν στήν απρηγίαν ή θά εισηγηθούν τροποποίησιν της πράξεως, διά της δροσας ἐκηγούχθησαν παραδοσιακοί οι οικισμοί αὔτοι; Άλλοι μόνο, ἂν δέν παράσχουν στενάς ίδιοκτήτες την δυνατότητα νά δξιοποιήσουν την περιουσία των...

ΑΣ ΤΟ ΧΩΝΕΨΟΥ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

Η ΔΟΛΑΦΩΝΙΑ ἐνδός στελέχους τῆς Ἀστυνομίας
Πόλεων, ποὺ είχε πρὸ καιροῦ ἀποταχθῆ ἀπὸ τὸ σῶμα
διά τὴν φιλοδικτατερική τού έρχοτηριότητα, ἐξήγειρε τὴν
συνελδησιν κάθε δημοκρατικοῦ πολίτου καὶ κάθε ιτιού
καὶ σωστοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι καὶ τοῦτο ἀφαλῶς ἔριο
τῶν προσδοτικῶν ἑκείνων δυνάμεων, πεδίου δουλεύειν ἀ-
καταπαύστως διὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν σκοτεινῶν ἐπι-
διωκεων τῆς Μόσχας. Καὶ ἐναντίον τῆς γαλήνης,
προόδους καὶ ἐλευθερίας τοῦ συνδίου τοῦ 'Ἐλληνικοῦ

Sauvage des mûrs (ou grimpante)

